

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, kimali nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogorske dede za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom račun se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dede toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od stirostne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo posiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. i. vse administrativne stvari. Telefon št. 34.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. m. občinstvo uljudno vabimo na nove naročbe, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da je ob pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobó vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vsa leta . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 8.30
Pol leta . . . „ 6.50 | Jeden mesec . . . 1.10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

8 pošiljanjem po pošti velja:

Vsa leta . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . 1.40

Naročuje se lahko s vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotične naročilo.

List se ustavlja 10. dan po potekli naročnini brez osira vsakemu, kdor ne vpošilje isto ob pravem času.

Upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Deželni zbor kranjski.

(XVII. seja dne 28. februvarja.)

Predseduje dež. glavar Detela. Prečita se zapisnik zadnje seje in zapisnik o preiskavi, katera se je vršila na zahtevo dež. predsednika, da dokaže, je-li dež. predsednik v svojem znanem odgovoru posl. Kalanu rekel, da posl. Kalan ni vreden več besed, ali da govor posl. Kalana ni vreden več besed. Poslanci Hribar, Jelovšek, dr. Majaron in dež. glavar Detela so potrdili, da je dež. predsednik baron Hein rabil izraz, da govor posl. Kalana ni vreden več besed, in so pripravljani, to s prisego potrditi. Preiskava se je vršila, ker se je v „Slovenca“ dež. predsedniku podtikalo, da je rekel „posl. Kalan ni vreden več besed“, dasi je kat. narodna stranka bila vzela pojasnilo deželnega predsednika kot lojalno na znanje. Da je baron Hein res rabil izraz: govor posl. Kalana ni vreden več besed, je razvidno tudi iz odgovora poslanca Kalana, kateri je tako citiral besede barona Heina in je torej vedel, da je baron Hein rekel, da „govor posl. Kalana ni vreden več besed“.

Potem je izjavil posl. grof Barbo: V seji dne 15. t. m. je posl. dr. Žitnik pred zbrano zbornico s častno besedo izjavil, da on ni spisal znanega, posl. dr. Tavčarja zasramujočega članka v „Slovenca“. Stojč pod utisom te izjave in resnično ogorčen nad zasramovanjem spoštovanega in čislane člana te zbornice, rabil sem pri neki drugi priliki napraviti posl. Kalanu izraze, o katerih se je že opetovano govorilo v tej visoki zbornici in za katere sem mislil imeti toliko več povič, ker posl. Kalan, dasi odločno pozvan, naj da tako izjavo, tega v visoki zbornici ni storil. Dasi je posl. dr. Žitnik zastavil svojo častno besedo, da ni spisal ali sestavil dotičnega članka, kar sem smatral za zanesljiv dokaz, da je posl. Kalan njega avtor, — je zdaj na popolnoma brezdomen način dognano, da večkrat imenovane članka ni spisal posl. Kalan, ampak da ga je vendarle spisal posl. dr. Žitnik. Z ozirom na to, da se je ta stvar tako presenetljivo in nepričakovano zasukala, obžalujem, da sem na podlagi domnev, katere so se izkazale kot napačne, žalil posl. Kalana.

Posl. Kalan je na to rekel, da se vnebovpijoče krivice, katere so se mu zgodile, ne dejo po-

polnoma popraviti, da pa vzame izjavo posl. grofa Barbota na znanje.

Posl. dr. Žitnik je rekel: Ko je gosp. dr. Tavčar dne 15. t. m. v zbornici protestiral proti temu, da bi bil on plačan zagovornik zavarovalnic, kar se je moglo sklepati iz dotične notice v „Slovenca“ z dne 11. t. m., je g. Kalan kratko odgovoril, da to ne spada pred dež. zbor in ne bode odgovarjal, ker tudi g. dr. Tavčar ne more biti za vse odgovoren, kar n. pr. piše „Slovenski Narod“. Gosp. Kalan torej ni rekel, ali je pisal ali ni pisal dotične notice. Vsed tega g. grof Barbo torej ni imel niti najmanjšega povoda, očitati g. Kalanu laž. Jaz pa sem v trenutku z mirno vestjo mogel izjaviti, da nikdar nisem pisal, češ, da je g. dr. Tavčar plačan zagovornik zavarovalnic, ker boljše poznam to dobro stran g. dr. Tavčarja, kakor oni gospodje, ki sedaj iščejo zavetja za njim. Jaz sem bil toliko lojalen, da sem g. dr. Tavčarju pojasnil osebno vso stvar, kako je nastala dotična notice, ki je po nepotrebnem vzdignila toliko prahu, v imenu uredništva nepozvan tudi tukaj izjavil, da pisca one notice, ker bila sta po čudnem slučaju dva, niti „Slovenec“ ni hotel g. dr. Tavčarju očitati sebičnosti. Jaz sem torej postopal in govoril popolnem bona fide in mi vest v tem oziru prav nič ne očiha. Obžalujem le, da je bila dotična notice vled nenavadnega slučaju tako stilizovana, da je g. dr. Tavčar iz skupnega besedila sklepal za-se žalitev, katere ni nihče nameraval.

Posl. Hribar je potem utemeljeval svoj samostojni predlog glede obrambe ustavnih pravic slovenskega naroda, kateri predlog so podpisali vsi slovenski poslanci in se glasi: „C. kr. vlada se pozivlja, takoj storiti vse potrebno, da se bodo varovale slovenskemu, oziroma hrvatskemu prebivalstvu na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem in Primorskem v ustavi zajamčene mu pravice, in da se štiti to prebivalstvo nasilstva večine, kjer je vled manjšega števila v deželi ali pa vled umetno prikrojenega volilnega reda v zakonodajnih zbora in manjšini“. Govornik je rekel: da pritiskata proti Slovincem na jedni strani brezobzirni Nemci, na drugi strupeni Italijani. Jedina zaveznika slovenskega naroda v tem trdem boju sta pravica in domoljubje. Vlada pa gleda na ta silni boj kakor Nero v areno, čakaje, da zadoni „Morituri“. Bratje gledajo na nas in pričakujejo pomoči, ker zlasti zdaj silno pluskajo valovi političnih strastij. Nemci so radi jezikovnih naredb začeli velikanski boj proti Slovanom in pridružili so se jim tudi Italijani. Slovenski bratje se bore junaško. V Gradci, kjer osem poslancev zastopa skoro pol milijona prebivalstva, so slovenski poslanci izpostavljeni insultom poslancev in galerije. Nič boljše, prej slabše se godi slovenskim poslancem v koroškem dež. zboru, a naravnost grozno je, kar se godi v Pulju. Galerija vlada tam celo zbornico in to z dovoljenjem dež. glavarja. Slovanske poslance zasmejuje in sramoti, celo pljuje v zbornici. (Velik nemir. Klici: Škandal! Sramota!) Vladni zastopnik gleda vse to mirno in niti na misel mu ne pride, da bi vzel slovenske poslance v zaščito. (Posl. Kalan: V svoji pravičnosti!) V naših žilah se pretaka mirna kri, ali ti dogodki so jo razgreli in imajo trajen učinek. Slovenski poslanci v tej zbornici so začeli iskati momente, kateri jih združujejo in našli so se v ljubezni, da bodo mogli skupno nastopati. (Živahno pritrdjevanje.) Morda bode kdo ugovarjal, da prestopamo s tem delokrog kranjskega dež. zbora. Ali ta ugovor ne velja, ker mi ne bomo nikdar dopustili, da bi postal dež. zbor

kaka glavna skupščina kake kmetijske družbe. Koder imajo Nemci v-čino, povsod so se oglasili proti jezikovnim naredbam in tudi mi ne bomo odnehalo toliko časa, dokler ne dobimo tistih pravic, katere nam gredo. (Živahno pritrdjevanje.) Slovinci živimo na Kranjskem v kompaktni masi, a vzlic temu smo še daleč od tega. Na notranji uradni jezik še nismo mislili, dasi ga imajo n. pr. Italijani, a niti s slovenskim občinstvom se povsod ne uraduje in ne občuje slovenski. Glede šolstva smo na slabšem kakor vsak drugi narod in celo v ljudske šole se nam usiljuje nemščina. Glede srednjega šolstva smo še jako malo dosegli. Mnogo je tega kriva vlada, mnogo pa tudi prejšnji dež. odbor. V še slabših razmerah žive zunajkranjski Slovinci, zlasti slabo se jim godi na Koroškem, v Trstu in v Istri. Na Koroškem imajo Slovinci dve nepopolni slovenski šoli in ne jedne popolne slovenske šole. Ako se ne zajezi delovanje dež. šolskega sveta štajerskega, bo slovenska ljudska šola na Štajerskem kmalu samo reminiscenca. V Gorici in v Trstu je vlada glede šole absolutno kapitulirala pred laško predrznostjo. (Posl. Kalan: Kakor vselej!) Te temne barve postanejo še temnejše, ker vlada ne gleda le kladnokrvno, kako Lahi in Nemci proti Slovincem divjajo, ampak jih še podpira. Naša dolžnost je, da sedaj, ko Lahi in Nemci besne proti Slovincem, povzdignemo svoj glas v obrambo zunajkranjskih rojakov. Ravno te dni je bilo čitati razglase, kako je država l. 1848 klicala Slovence in Hrvate na pomoč proti sovražnikom. Pol stoletja je od tedaj minilo, a kaj je vlada storila? Tistim, proti katerim je takrat klicala na pomoč, daje tlačiti in uničevati tiste, ki so jej pomogli. To mora obuditi dvom, ali dobi zvestoba tudi plačilo, ali ni zvestoba povod misli, da se na zveste državljane ni treba ozirati. V interesu države, ki nas je krvavo potrebovala, kličemo vladi, naj vpelje ravnopravnost. Pot jej je odkazana. Kakor varuje na Češkem Nemce, tako naj varuje slovenske manjšine zunaj Kranjske. Le če se izvede v osnovnih zakonih zajamčena ravnopravnost, se bo država okrepila in bodo mogli vsi narodi složno delovati na procvit monarhije. (Živahno odobravanje.)

Govornik predlaga, naj se smatra predlog nujnim in naj se o njem takoj obravnava, čemur zbornica pritrdi.

V imenu veleposestnikov se je poslanec vitez Langer izrekel proti predlogu, ker je vlada itak dolžna obstoječe zakone izvrševati, a pozivljati jo, naj zakone izvršuje, je proti naravi ustavnih zakonov. Dalje se je izrekel govornik proti predlogu tudi zategadel, ker zahteva premembo v razni drugih kronovinah veljavnih volilnih redov, kar pa ni stvar dež. zbora.

Posl. Kalan je rekel, da so razmere slovenskega naroda sploh žalostne, zlasti pa razmere zunajkranjskih Slovencev. V dež. zboru štajerskem morajo slovenski poslanci plačati vsako slovensko besedo s tem, da jih narodni nasprotniki insultirajo. Ako hočejo kako mrvico doseči, se morajo posluževati tujega jezika. Na Koroškem slovenskim poslancem niti na misel ne upa prititi, da bi v svojem slovenskem jeziku zastopali svoje volilce. Kaj vse se je moralo v nasilstvu zgoditi, če so slovenski poslanci prepričani, da jim je v dež. zboru obstanka samo toliko časa, dokler ne govoré slovenski! Take razmere provzročajo srd in ogorčenost, in to ni v korist državi, katera bi morala biti dobra mati vsem narodom. Vnebovpijoče krivice se godé Slovincem na Primorskem. Tam so na celi progi na-

stopili abstinenco. V Gorici se dež. zbor sploh ni sešel, v Trstu slovenski poslanci niso šli v deželni zbor, ker so imeli pričakovati le psovke in napade. In kako je šele v Istri! Vlada je dež. zbor premestila iz Poreča v Pulj, misleč da bode tu bolje, kakor je bilo v Poreču. Žal, tudi v Pulju vladata galerija in ulica in terorizujeta tiste, ki zastopajo večino istrskega prebivalstva. Govornik pojasni potem precej obširno goriške razmere, kjer ima 145 000 Slovencev samo 10 poslancev, 75 000 Lahov pa 11 poslancev, to pa vsled tega, ker je vlada takozvanim malim patentarjem vzela volilno pravico za kupčijsko zbornico, dasi skupaj več davka plačajo, kakor vsi tisti, ki imajo volilno pravico. Razmere bi bile lahko boljše, ako bi vlada imela dobro voljo. Vzrok, da slovenski poslanci letos niso vstopili v dež. zbor je to, da so zahtevali, naj se sestavi gospodarski odsek, kateri postavi v ospredje vse tiste zadeve, ki so nujne in v katerem bi imeli Slovenci večino. To se ni doseglo in tudi vladino posredovanje ni imelo uspeha. Dolžnost naša je pripomoči, da pridejo krivice na dan. Zatiranje manjšin je značilno za državo, ki ne pride na pomoč zatiranim, tako da mesto pravice vlada fizično nasilstvo. Kjer pa mesto pravice vlada fizična sila, tam ni moralne vezi monarhiji in zato je v največjem interesu države, da pride slovenski narod do svojih pravic.

Poročevalec posl. Hribar je rekel, da ga ni iznenadilo, da se veleposestniki ne identifikujejo s predlogom, da pa obžaluje, da se mu niso približali, ker zahteva zaščito manjšin, a kar zahteva za slovenske manjšine to priznava tudi laškim in nemškim. Veleposestniki so na predlog reagirali s tem, da so odklonili, česar predlog niti ne zahteva. Predlog ne zahteva, naj se spremeni volilni red, saj vemo, da manjšine tudi tedaj ne dobe večine, zahteva samo, naj vlada tako, kakor nemško manjšino na Češkem, štiti tudi slovenske manjšine. Kjer je na Slovenskem kaj ukreniti v našo korist, tam se vladi kar nič ne mudi. To vidimo drastično pri ljubljanski realci. Dež. odbor je že meseca avgusta predložil dež. šolskemu svetu realčni zakon, a vključ temu dež. šolski svet še ni spoznal za potrebno, dotično stvar rešiti. Ko je šlo za nemško ljudsko šolo v Ljubljani, takrat je vlada pokazala silno energijo. V Trstu je na državne troške ustanovila nemške ljudske šole, da se ogne borbi z laškim obč. svetom, vprašanje o slovenski ljudski šoli pa se vleče že leta in leta. Slovenci imamo ravno tiste pravice v državi, kakor Nemci, a vendar ne stori vlada za nas ničesar. Vzrokov je torej dovolj, da vlado opominjamo, naj veljavne zakone vrši tudi za nas tisto hitrostjo, kakor za druge. V adresi so izrečene želje slovenskega naroda, a da te želje povemo tudi vladi, zato smo stavili ta predlog.

Zbornica je potem vzprejela stavljeni predlog z veliko večino. (Živahno pritrdjevanje in plaskanje) (Dalje prih.)

V Ljubljani, 1. marca.

Vlada in Mladočehi. „Po vseh zadnjih pogajanjih, ki so se vršila v poslednjih dneh mej ministrskim predsednikom in poslancem Heroldom, so vedeli Mladočehi že naprej, da bode vlada mej adresno debato izjavila, da ne stoji na državno-pravnem stališču. Prav to pa je menda nagnilo Mladočehi in češkokofevalne veleposestnike — le malo kompromisu prijaznih elementov je izvzetih — da so adresno debato izsilili, da so s tem označili rezko nasprotje mej večino in mej vlado ter da so spravili vlado v nevzdržljiv položaj. Kalkul, na katerem temelji ta taktika, je prav priprost. Ako pade Gautschevo ministerstvo — adresa češkega dež. zbora mu naj zada smrtni udarec —, potem sta le dve množnosti: da se pokliče na krmilo nemško-poljski kabinet ali pa se obnovi ministerstvo, ki bi bilo odločno, vstreti željam sedanje desnice, da se vrne deželnim zborom državnozborsko volilno pravo.“ Tako piše „Deut. Volksblatt“, ki je dobro informiran. Za nemško-poljsko ministerstvo se mu zdi čas neugoden. Tudi vladanje s § 14. se mu vidi za dalje časa nemogoče. Jedinia rešitev se mu zdi torej razširitev avtonomije deželnih zborov.

Ogerska svoboda. Madjari ne vladajo svoje dežele prav nič boljše, kakor Angleži indijsko kraljestvo. Tam je izšel pred par meseci zakon, ki grozi vsakemu z desmrtjo deportacijo, ako hujša proti določbam vlade. In Angleži se ne sramujejo javno priznavati: Drugače ni možno vladati dežele,

kjer živi mej 200 milijoni Indov samo — 1 milijon Angležev. Na Ogerskem je prav tako. Manjšina vlada in zatira ogromno večino. A ker je ta večina ubožna in brezpravna, ne more storiti ničesar. Toda: vsaka sila do vremena — tudi za Madjare bode bifa ura pravice. Postopanje sedanje vlade proti agrarnim socijalistom in socijalnim demokratom kliče nebo na maščevanje. Delavci, ki se potezajo za pravičnejšo razdelitev žetve, preganja vlada s puškami in bajoneti. Vlada zatira vsako organizacijo delavcev, razpušča jim društva ter jim konfiscira blaginje, v katere so plačevali roko-delci, odtrgujoči si od ust uboge krajcarčke, da bi dobivali ob času bolezni in starosti skromne podpore. Te krvavoprslužene in v potu obraza prihranjene novce konfiscirajo Banffyjevi beriči! Na Ogerskem ima samo plemstvo in kapital pravice, vse drugo je suženj. Da more vlada vsaj navidezno s pravico postopati toli neusmiljeno proti delavcem, izkopsala je od nekega zaprašen zakona, kateri je izdala revolucionarno Kossuthovo ministerstvo proti upornim Srbom in Hrvatom. Ta kruti avtokratični zakon rabijo sedaj, leta 1898. proti madjarskim delavcem! Ali je potem čudno, da vre mej ubogim narodom? Opozicija ogerskega parlamenta zama protestira proti davljenju tiskovne svobode, proti omejitvi društvenega prava, proti nasilstvom policije in vojaštva. Nikjer v Avstriji se ne godi svobodi take v nebo kričeče krivice, kakor na Ogerskem.

Turčija mobilizira. „Reuterjev Office“ javlja iz Carigrada, da je v Yildiz-Kiosku zborajoča vojaška inspekcijska komisija sklenila, ob turško-ruski meji pri Erzerumu in Baj-azidu ter ob turško-bulgarski meji zbrati večje vojaške čete ter jih pripraviti za boj. Dočim se radi tega nekateri časopisi že vznemirjajo, razlaga se mobilizacija večinoma tako, da hoče Turčija zabraniti nove nemire, kakršni se pojavljajo redno vsako pomlad, ter zavračati različne roparske in agitatorske tolpe, ki hodijo ob tem času preko rusko-armenske, perzijske in macedonsko-bulgarske meje. Bilo bi pač prebada, da bi se spuščala Turčija v borbo — na dve strani in še celo z Rusijo!

Francoška zbornica se razpusti že koncem marca, ker se razpišejo nove volitve. Tekom 4¼ leta je sprejela izmed 594 vladnih predlogov 430, izmed 1069 parlamentarnih predlogov pa samo 151. Razen tega je sprejela še 25 senatovih predlogov. Skupno število tekom legislaturne dobe sprejetih zakonov je torej 706, kar kaže o delavnosti zbornice.

Vesti v amerikanško-španski bodoči vojni so — kakor se je izkazalo — jako pretirane. Angleški časnikarji so razpošiljali največje laži po svetu ter zbudili mnogokje velik strah. Preiskave glede vzroka, da se je potopila američanska bojna ladija „Maina“, sploh še niso dokončane. V sobotnem ministrskem svetu je španski ministerski predsednik sporočil, da so razmere mej Španijo in Zedinjenimi državami „slej ko prej prirčne“.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. marca.

— (Deželni zbor kranjski) je imel včeraj svojo zadnjo sejo, katera je trajala skoro do polnoči. Na razpravo so prišle jako važne reči, in ker hočemo podati vsaj približno sliko vsake debate, je naravno, da smo morali poročilo razdeliti na več števil. Danes prijavljamo na drugem mestu poročilo o debati o predlogu v obrambo zunakranjskih Slovencev in dostavljamo, da priobčimo govor posl. Hribarja, kateri je predlog utemeljeval, po stenografičnem zapisniku. O adresi je poročal dr. Tavčar. V debato so posegli baron Schwegel, dr. Žitnik in Povše. Zbornica je vzprejela adresni načrt dr. Tavčarja, kateri smo že v soboto priobčili. Tudi o predlogu glede ustanovitve vseučilišča je poročal dr. Tavčar, in je zbornica po daljši debati, v kateri so se oglašili dr. Majaron, dr. Schaffer, grof Barbo in bar. Schwegel, vzprejela odsekov predlog. Koncem dopoldanske seje je dež. glavar naznanil, da je posl. dr. Tavčar odložil mandat za dež. odbor, dr. Majaron pa namestniški mandat. V večerni seji je zbornica najprej razpravljala o dež. proračunu, o katerem je poročal posl. Hribar. Generalna debata je bila skoro povsem nepolitična. Govorili so poslanci Povše, baron Schwegel, Kalan in poročevalec. Specijalna debata je bila jako dolga in se je

pri posamičnih postavkah oglašilo precej poslancev. Pri resoluciji, katero je nasvetoval finančni odsek, naj se kot prispevek k zgradbi poslopij za univerzo v Ljubljani dovoli 50.000 gld., je posl. dr. Majaron predlagal, naj se ta znesek zviša na 250.000 gld. Predlogu je na kratko ugovarjal baron Schwegel, potem pa ga je zbornica ob viharjem plaskanju in navdušenih Živio-klicih vzprejela. Dežela Kranjska dá torej za univerzo v Ljubljani četrto milijona gld. Zajedno se je izreklo, naj se izprosi dovoljenje, da se bo univerza v proslavo 50letnice cesarjevega vladanja imenovala „vseučilišče cesarja Frana Josipa I.“ Dalje je dež. zbor dovolil kredit za dve ustanovi po 800 gld. na leto za tiste pripadnike slovenske narodnosti, ki bi imeli voljo, habilitirati se na modroslovni ali na pravoslovni fakulteti kacega avstrijskega vseučilišča za privatne docente in se bodo zavezali, da sprejmo, ako se bo nanje reflektovalo, profesorska mesta na bodoči ljubljanski univerzi. — O prenearedbi obč. volilnega reda za Ljubljano je poročal posl. Grasselli in je bil načrt po kratki razpravi vzprejet. O prenearedbi volilnega reda za deželni zbor kranjski je poročal posl. dr. Majaron. O predlogu se je razvila daljša debata, v kateri je obširno govoril posl. Kalan, na kratko pa posl. dr. Žitnik. Zbornica je reformo odobrila. Mej razpravo se je vršila volitev v deželni odbor. Iz cele zbornice je bil izvoljen posl. dr. Ivan Tavčar dež. odbornikom, dobil je od 32 oddanih glasovnic 31 glasov. Njegovim namestnikom je bil izvoljen posl. dr. Dan. Majaron, dobil je od 31 glasovnic 22 glasov, 8 glasovnic je bilo praznih, 1 se je glasila na posl. Grassellija. Iz skupine mestnih poslancev je bil na mesto pokojnega posl. Kersnika izvoljen namestnikom dež. odbornika Murnika posl. Grasselli, kateri je dobil 7 glasov, a oddanih je bilo 8 glasovnic in se je 1 glasila na posl. Perdana. Po končani razpravi o volilni reformi je deželni glavar na običajni način zaključil zasedanje dež. zbora.

— (Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani) je včeraj posl. dru. Tavčarju doposlalo naslednje pismo: Velerodni gospod poslanec! Najudanejši podpisani odbor „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“ izraža veselje, ki prešinja v teh dneh vse slovensko učiteljstvo ob toli ugodni in dostojni regulaciji učiteljskih plač. Priznavamo, da so se zavzeli za izboljšanje gmotnega stanja našega učiteljstva vsi gospodje poslanci, a navdaja nas posebno veselje, da so se zavzeli zlasti za slovensko učiteljstvo gospodje poslanci one stranke, kateri načelujete Vi, velerodni gospod poslanec, in navdaja nas končno neka posebna radost, da ste izpregovorili v dotični seji toli resnične, velpomembne besede. Slovensko učiteljstvo bo znalo vsedkar ceniti to blagonaklonjenost in bo skušalo, da pokaže tudi dejanski, koliko visoko ceni resnične, prave svoje prijatelje in podpiratelje. V šoli bo blažilo otroška srca ter vanje ucepljalo kal najčistejše domovinske ljubezni, da zraste iz naše mladine čvrst rod poštenjakov in značajev, izven šole bo delovalo za okrepitve čistega narodnega čustva, za narodne ideje, katerih utočišče je stranka pod Vašim krepkim vodstvom. Jasno je, da z uveljavljenjem zakona, sprejetega 26. t. m. v deželnem zboru, ni konec vsem težnjam slovenskega učiteljstva. A preverjeni smo že danes, da bo imelo slovensko učiteljstvo sploh in naše društvo posebe v vsem svojem poznejšem delovanju v Vaši stranki, velerodni gospod poslanec, vsedkar krepko zaslonbo, a v členih te velebredne stranke svoje zagovornike in podpiratelje. Usojamo si, velerodni gospod poslanec, izraziti Vam in narodni stranki deželnega zbora kranjskega za vse, kar ste storili za blagor in v izboljšanje žalostnega sedanjega gmotnega stanja slovenskega, oziroma kranjskega učiteljstva, najudanejšo, prečno zahvalo. Prosimo Vas, da blagovolite o tej zahvali obvestiti gospode poslance narodne stranke ter jih zagotoviti o našem najglobljem spoštovanju. Za odbor „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“: Predsednik: Juraj Režek; tajnik: Engelbert Gangl.

— (Včerajšnji seji dež. zbora) je prisostvoval korespondent londonske „Times“, gospod Oneil, kateri se je dal predstaviti nekaterim slovenskim poslancem in se je pri njih informoval o političnih razmerah na Slovenskem.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Opozorjamo na današnjo predstavo oper „V vod-

njaku" in „Cavalleria rusticana" na korist gđ. Ševčikov. Prihodnja slovenska predstava bo v četrtek in se uprizori nova veseloigra „V ječi."

— („Preganjane Nemcev v Ljubljani.")

To je sedaj stalna marka, pod katero prijavljajo hujkajoči graški časopisi tudi najsmesnejše malenkosti iz Ljubljane. Maj političnimi beleškami, kjer se poroča o bodoči ameriško-španski vojni, o anarhističnem atentatu na grškega kralja itd., tam se poroča tudi z veliko širokoustnostjo in s še večjo lažljivostjo, kako so se n. pr. 26. m. m. ljubljanske branjeve smejele nekemu karfijolskemu vitezu klaverno postave, ko je s petelinjo grandeco stopical po mestnem trgu. „Tagespost" javlja, da se je moral ta junček pred silnim krohoto in strupenim roganjem zateči v varstvo — policije. Kolika hrabrost! — Vendar pa se upa anonimni dopisunček karfijolske barve groziti — menda branjevkam! — da jim prihodnjič posveti. Kdo se jezi radi tolike falstaffske „korajže"? Mi se ne, nego se prav homersko krohočemo! — Iz meščanskih krogov pa nam pišejo: V soboto ob 1. uri popoldne smo opazovali v Špitalski ulici in pred Škofijo nekega Karfijolca s č-pico in frankfurtskim trakom sprehati se, kateri gotovo ni imel družega namena, kakor dražiti slovensko občinstvo. Toda to še ni vse! Poleg tega karfijolčka je hodil mestni stražnik, ki ga je vestno varoval, da ni slišal kake neprijetne besede, ali da sploh ni staknil tega, kar je iskal. Omenjeni karfijolček je imel pač lepo priliko voditi stražnika za nos, ker se je lahko sprehajal po vsem mestu, ne da bi se mu bilo kaj zgodilo, saj je imel mestnega stražnika vedno za p. tami. Sedaj si pa dovolj vprašati mestno občino, ali plačujemo mestne doklade v namen, da se bodo ti gospodje, ki so našejeni prav za pustni torek, spremljevali s mestno stražo po mestu ali za kak drugi namen?

— (Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca februarja 1898. uročilo je v mestno hranilnico ljubljansko 776 strank 597.621 gld. 40 kr., 497 strank pa uročilo 182.386 gld. 13 kr. Stanje vseh ulog iznaša 5.653.616 gld. 48 1/2 kr. Mestna hranilnica ljubljanska obrestuje hranilne uloge po 4% brez odbitka novega rentnega davka.

— (Ponarejalec denarja prijet.) Pred dnevi smo poročali, da se je klatil po Ljubljani in po ljubljanski okolici neki možki, ki je izdajal ponarejene goldinarje in krona. V nedeljo prišel je ta možki v neko gostilno pri Dev. Mariji v Polji in je tudi hotel plačati s ponarejenim goldinarjem. Gostilničar pridržal je nekoliko časa tujca in pustil poklicati orožnika, ki se je nahajal v cerkvi pri maši. Ko je ponarejalec denarja zagledal orožnika, hotel je pobegniti ali orožnik ga je prijel, in ker se mu je v bran postavil, vdaril ga je dvakrat s sabljo, da ga je ranil. Istega dne se pripeljali so orožniki vjetega tička na Žabjek v zapor. Ponarejalec je neki Valentin Staré po domače Stegnar iz Terboj pri Smledniku. Pri osebnih raziskavi se je baje dobilo pri njem okoli 30 gld. ponarejenega denarja, goldinarjev, kron in vinarjev.

— (Dva nova groba.) Pišejo nam: V jednem tednu je izgubil slovenski narod dva nadebudna mladeniča, ki bi bila vrla narodna delavca za domovinski napredek: medicina Ant. Vojsko in pravnik Jakoba Zajca. Vojska, močan, zdrav, vesel mladenič bi bil v kratkem promoviran doktorjem zdravilstva. Toda na pragu v lepo bodočnost je moral pasti v grob. Vojska je bil nekaj voditelj dolenskih akademikov ter starosta novomeških kolegov. Priredil je marsikatero narodno slavnost ter z navdušeno požrtvovalnostjo nastopal v domači čitalnici na odru kot igralec in govornik. Vojska je bil čisto duša društvenega življenja v Novem mestu, kjer ga je vse ljubilo. Dokaz temu je bil tudi pogreb, kakoršnega menda še ni videla dolenska metropola. Pogreba so se vdeležili vsi stoji, na čelu pa akad. društvo „Triglav" z zastavo, „Dolenjski Sokol", „Čitalnica", „Dolenjsko pevsko društvo", c. kr. uradništvo, gimnazijska mladež, mnogo „Slovenijanov" in domačih dam. Na grobu pa je spregovoril v slovo nekaj besed medicina Oražen. Nebroj vencev in šopkov je krasilo grob, kjer počiva blago srce nesrečnega Antona. — Zajec je bil vztrajen in marljiv mladenič, kateremu pa se ni nikdar dobro godilo. Beda in pomanjkanje sta mu bili neločljivi senci. Po značaju je bil miren, melanholičen, a njegovo srce je plamenelo za domovino. Bil je tudi dopisnik „Soče". Pogreb prerano umrlega se je izvršil prav častno v Klosterneburgu, kje je umrl. Udeležba je bila velika. Med drugimi so bili navzoči gg. odvetnik dr. Sežun, dr. Sedej, načelnik postaje v Klosterneburgu, večina slovenskih dijakov na Dunaju i. dr. V cerkvi in na grobu so mu zapeli žalostinke pevci akad. društva „Slovenije". Krsto mu je dičilo več vencev, med temi tudi dva z nemškimi napisi — dokaz, da je bil povsod priljubljen. Zadnje besede mu je spregovoril na grobu

pravnik Požar. Rajnik bil je rojen leta 1869. v Plužanah na Goriškem. Boriti se je imel v življenju dovolj. Kljub velikim oviram — služiti je moral n. pr. 3 leta pri vojaki in je potem zopet nadaljeval v študijah — in materialnim zaprekami je dovršil vspešno gimnazij ter isto tako vspešno napredoval kot pravnik. Ravno ko je imel priti do cilja, ugrabila ga je nemila smrt. Niti materialno stanje, niti boji, niti trpljenja niso nikdar omajali njegovega blagega značaja. Obema vrlima sinovima tugujoče Slovenije ostani časten spomin!

— (Nesreča.) Na Malem vrhu pri Novem mestu je šel 20. t. m. 15letni posestnikov sin Ivan Hrovat streljat vrabce. Pri tem se mu je puška sprožila in strel mu je šel v desno nogo.

— (Štajerski deželni zbor) je v soboto zvečer zaključil svoje zasedanje. „Tagespost" sedaj s posebnim veseljem konstatira: „Dass der steirische Landtag sich in dieser ernster Zeit als ein treuer Hort und als ein kräftiger Schutz des Deutschthums (!) bewähren werde, das war nach seiner Vergangenheit leicht vorauszusehen". Presneto slabo se bo godilo Nemštvu, ako mu bodo različni Walzi in Rokitsansky „Hort" in „Schutz". Sicer pa je že več kakor neslano, da se „misleči narod" ne naveliča igrati uloge volka, kateremu kali vodo v dolini stoječa slovenska ovčica! — Mi le z veseljem konstatiramo, da so storili štajerski slovenski deželni poslanci vso svojo dolžnost, ter da so se s svojim mirnim in odličnim vedenjem prav dobro razločevali od surovih in poulično nastopajočih nemškonacijonalcev!

— (Deželni zbor koroški) je v včerajšnji seji ukrenil reformo volilnega reda, o kateri je dež. predsednik moral izjaviti, da se je tako površno skrpala, da ne more jamčiti, da bo sankcionirana. Slovenske zahteve so zastopali poslanci Grafenauer, Muri in Einspieler, a brez uspeha, kar je z ozirom na koroške razmere ob sebi umevno.

— (Tržaški deželni zbor — razpuščen.) Korespondenčni urad razpošilja naslednjo brzojavko datovano iz Trsta dne 28. februarja: „Dež. glavar je pismenim potom razglasil, da je deželni zbor razpuščen". Tržaški italijanski listi, kateri so danes opoldne došli v Ljubljano, ne vedo o tem še nič.

— (Istrski dež. zbor) je končal svoje „delo", in puljski zastopniki „avite culture" ne bodo imeli več prilike kazati, kako ta kultura človeka poživi. Zbornica je imela 27. t. m. zadnjo sejo in ta je bila posvečena zasramovanju Slovanov. Razpravljalo se je o istrskem šolstvu in je zbornica vzprejela dolgo vrsto predlogov, s katerimi se naroča dež. odboru, kaj mora vse storiti proti „slovanski propagandi v šolah". Med drugim se mu je tudi naročilo, da mora zahtevati od vlade, naj odstrani Slovence prof. Kožuba iz Kopra, češ, da je užalil narodna čutila italijanskih svojih dijakov. V debato sta posegla Kompare in dr. Tri najstič Lahi, so tako razgrajali, da se je morala seja pretrgati. Ko so slovanski poslanci odhajali od seje, so omikane in neomikane puljske barabe proti njim surovo demonstrirale.

— (Razpisane službe.) Pri okrožnem sodišču v Mariboru, eventualno pri kakem drugem okr. sodišču mesto kancel. oficijala II. razreda, eventualno mesto kancelista. Prošnje do dne 10. marca predsedstvu okrož. sodišča v Mariboru.

* (Atentat na grškega kralja.) Po ugovarjajočih se poročilih različnih časopisov je možno danes kot najverjetnejše konstatirati sledeče: Ko se je vračal ob 6. uri zvečer kralj Jurij s princesinjo Marijo v odprti kočiji v Atene, ustavila sta ga dva okoli 20 let stara mladeniča z vzklikom: „Ustavite se, Velikanstvo!" Koj na to je počil iz daljave 20 korakov strel in krogla je zadela v nogo kraljevega lovca, ki je jahal pred vozom. Ko je počil drugi strel, stal je kralj v vozu ter pokrival svojo hčer s svojim telesom. Zadet je bil konj, a neznačno. Jeden napadalec je tekel za vozom, pokleknil ter meril, toda puška se mu je tako tresla, da ni nikogar zadel. Ob polu 10. uri zvečer je pel metropolit v kapeli kraljeve palače svečan „Te deum", katerega so se udeležili vsa kraljeva rodbina, vsi ministri in mnogi odličnjaki. Kraljica je ves čas klečala in plakala. Ob 10. uri ponoči je imelo ministerstvo izredno sejo. Ogromno naroda je obdajalo dva dni kraljevo palačo ter klicalo: Živel kralj! Trdi se, da so napadli kralja tujci. Med čestitkami vladarjev je bila tudi čestitka sultana.

* (Naprednjaška Rusija.) „Barbarski" Rusi kanijo ustanoviti v Moskvi medicinski zavod za ženske. Večina moskovskih vseučilišnih profesorjev je že obljubilo, da hoče v tem zavodu prvih pet let popolnoma brezplačno predavati. Da je ženska izobrazba v Rusiji na tako visoki stopinji, gre velika hvala carici-vdovi Mariji Fevdorovni, katera se z ženskimi vprašanjem veliko bavi.

* (Plemenita žena) Ko je bil bivši francoski predsednik Carnot umorjen, izpili so tudi morilčevega brata iz službe. Zaman se je trudil, da bi bil dobil kje druge opravila, s čimer bi se bil prislužil svoj kruh. Vsa Francija ni imela za morilčevega brata prostorčka. Vrnil se je v svojo domovino, kjer je slednjič po velikem trudu dobil v nekem samostanu mesto vratarja. A ko so i tam izvedeli njegovo ime, za katero se s početka niso brigali, so ga i tam sramotno zapodili. Reče si ni vedel več pomagati; hotel si je že sam končati življenje. Toda izvedela je umorjenčeva žena, gospa Carnot, o njega nesreči, in mu preskrbela v Parizu primerno mesto, kjer še sedaj služi.

* (Afera madame Carpette) postaja čim dalje zanimivejša. Kakor znano, so imeli pri tej dami najvišji belgijski dostojanstveniki skrivnostne, kar nič moralne sestanke. Policija je dobila bajne 12 zapisnikov v roke. Kompromitovanih je nad 2000 najodličnejših aristokratov, kateri so bili Carpettini „odjemalci". Ločitve zakona se vsled razkritve te afere čim dalje bolj množe.

* (Nepremočni črevlji.) Za ljudi, kateri hodijo v mokrem vremenu, posebno za otroke, ki obiskujejo šolo, so velika dobrota nepremočni črevlji. Te dosežeš, ako namažeš podplate novih črevljev dobro z lanenim oljem, potem jih pa postaviš na peč ali na sonce, da se olje posuši. Tako stori tri do štirikrat, predno črevlje obuješ. Vrhnje usnje namaži s salatnim oljem; drgniti moraš pa toliko časa, da usnje olje čisto popije. Na ta način pripravljene obutve tudi sneg ne premoči, razun tega pa tudi dlje časa trpi.

* (Jetnikom v Ameriki) je dovoljeno imeti in izrepati ptice. V jetnišnici države Michigan jih imajo mnogokrat do 600. Več kakor v treh četrtinah ječ dobé po jedno ali več gajbic s kanarčki. Ko se jame daniti, razvedrijo ptiči s petjem zaprta siromake. Po dnevni smejo jih nesti v svoje delavne sobe, ali pa zunaj ječe obešene imeti. Ko se vračajo po končanem delu v ječe, jih zopet seboj vzemo. Ta navada obstoji že več let in jetniški vradniki op zujejo, da so mnogi brezsrčni in surovi jetniki postali vsled tega rahločutni in usmiljeni.

Književnost.

— „Popotnik" ima v št. 4. to-le vsebino: Naša organizacija. (Idejalist) — Nekaj o petju. (Dav. Lesjak) — Družveni vestnik. — Dopisi in razne vesti. — Natečaji in inserat.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 1. marca. Cesar pride pojutrišnjem na Dunaj, grof Goluchowski se je že vrnil. Čim pride cesar, se odloči usoda vlade, oziroma se določi, kaj se zgodi z drž. zborom v raznih eventualnih slučajih.

Dunaj 1. marca. V poslanski zbornici so imeli danes predsednik Abrahamowicz, podpredsednik dr. Kramar in posl. grof Dzieduszycki daljše posvetovanje glede predsedstva poslanske zbornice. Načelnik izvrševalnega odbora desnice posl. vitez Jaworski je že dospel sem in je danes konferiral z vlado.

Dunaj 1. marca. V dolenjeavstrijskem dež. zboru so se danes zopet jedenkrat primerili veliki škandali, in sicer mej veleposestniki in nemškimi nacionalsci na jedni strani in mej krščanskimi socialisti na drugi. Prof. Philippovich je imenoval dež. maršala hlapca večine. Naposled so gospodje drug drugega obkladali z najsurovejšimi psovkami, kakor je v dež. zboru nižjeavstrijskem že navada.

Dunaj 1. marca. Nadvojvodinja Stefaniya se počuti jako slabo. Unetje pluć je postalo večje in nevarnejše, tudi mrzlica je čedalje hujša.

Praga 1. marca. Specijalna debata o proračunu teče povsem mirno in je zanjo jako malo zanimanja.

Brno 1. marca. Socijalno demokratiškega drž. poslanca Bernerja, kateri je pri znanih izgrelih v parlamentu prvi napadel predsednika Abrahamowicza, so češki kmetje včeraj v Kostelcu pri Prostejovu vrgli iz dvorane in ga grdo pretepli.

Atene 1. marca. Storilec atentata na kralja, 35letni postopač Karlici, je svoje hudodelstvo priznal, taji pa, da bi imel kaj sokrivcev. Na mestu, kjer se je zgodil atentat, se zgradi kapela.

Atene 1. marca. Vdova umorjenega predsednika francoske republike Carnota je kralju poslala ginljivo brzojavko, s katero mu častita, da se je srečno rešil napadalcev.

Kodanj 1. marca. Atentat na grškega kralja se smatra tu za znamenje, da se v Atenah pripravljajo velike dogodbe.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Valentina Jerina posestvo v Čolniah (v drugi) dne 11. marca v Litiji.

Franceta Bitenca posestvo v Spodnji Košani, dne 11. marca v Postojini.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 26. februarja: Marjeta Ziegler, posestnica, 73 let, Vodmat št. 4, ostarelost.

Dne 27. februarja: Jožef Pečar, krojačev sin, 2 1/2 leta, Vodmat, baraka poleg št. 114, vnetje možganske mreže. — Alojzij Prešern, ključarski pomočnik, 20 let, Cesta na Rudolfovo železnico št. 5, jetika.

V hiralnici:

Dne 24. februarja: France Rozman, ključarski vajenec, 15 let, pljučna tuberkuloza.

V deželni bolnici:

Dne 24. februarja: Martin Bašca, gostič, 64 let, jetika.

Dne 25. februarja: Meta Zajc, delavka, 48 let, legar. Dne 26. februarja: Marija Pogačar, posestnikova žena, 28 let, mrtvoud. — Henrik Svetlin, kurjač, 66 let, pljučnica. — Jakob Rajer, kajzar, 63 let.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
28.	9. zvečer	736,2	0,8	sl. zah.	sneg	
1./3.	7. jutraj	735,7	0,8	sl. svzh.	oblačno	11,2
	2. popol.	735,6	5,4	sl. jug	del. jasno	

Srednja včerašnja temperatura 1,5°, za 0,3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 1. marca 1898

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	65	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	"	50	"
Avstrijska zlata renta	123	"	05	"
Avstrijska krona renta 4%	102	"	85	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	50	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	60	"
Avstro-ogerske bančne delnice	928	"	—	"
Kreditne delnice	365	"	—	"
London vista	120	"	15	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	72 1/2	"
20 mark	11	"	75	"
20 frankov	9	"	53	"
Italijanski bankovci	45	"	25	"
C. kr. cekini	5	"	67	"

Dne 28. februarja 1897.

4% državne srečke iz l. 1864 po 250 gld.	162	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	191	"	50	"
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	131	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zisti zast. listi	99	"	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	161	"	25	"
Ljubljanske srečke	22	"	75	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	27	"	50	"
Kreditne srečke po 100 gld.	200	"	50	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	515	"	—	"
Papirnat rubelj	1	"	27 1/2	"

Sorodnikom, prijateljem in znancem javljamo potrtega srca, da je dopadlo Bogu Vsegamogočemu poklicati k Sebi danes ob 5 1/2. uri jutraj po dolgi, mučni bolezni, v 63. letu nje dobe, prevideno se svetimi zakramenti za umirajočo, našo preljubo, nepozabno mater, gospo

Antonijo Šumi-jevo

vdovo meščana, mesarja in posestnika.

Pogreb bo v sredo 2. sušca ob štirih popoldne iz hiše žalosti št. 101.

Sv. maše za dušo umrle se bodo darovale v raznih cerkvah.

Pokojna bodi priporočena v molitev in blag spomin.

V Kranji, 28. svečana 1898.

(322)

Žalujoči ostali.

Svarilo!

S tem opozarjam slavno binstvo, da moj mož gospod Josip Strehar, mesar v Ljubljani, ni več zmožen sklepati kake kupčije in proglasim vsako po njem sklenjeno kupčijo za neveljavno. Tudi opozarjam, da za dolgove sli nastale škode po t. h. po mojem moči sklenjenih kupčijah nisem jaz plačnik.

To se naj izvoli upoštevati toliko časa, da to svarilo prekličem

V Ljubljani, dne 26. februarja 1898.

Ivana Strehar.

(318-2)

Da se preverijo vse prevare, imam od slej to oblastveno registrovano varstveno znamko.

Jedino pristen BALZAM

(Tinctura balsamica) dobavlja na debelo in na drobno samo oblastveno koncesijonirana in trgovinskodno protokolirana

tovarna balzama

lekarnarja

A. Thierry-ja

v Pregradi pri Rogatem.

Pristen samo s to trg. sodno

registrovano zeleno varstveno znamko.

Celotna priprava mojega balzama stoji pod zakonitim varstvom vzorec.

Najstarejše, najpreizkušenejše, najcenejše in najreelnejše ljudsko domače zdravilo za prsne in pljučne boli, kašelj, izmečke, krč v želodcu, manjkanje slasti, slab okus, slabo dišče sapo, kolcanje, zgažo, vetrove, zaprtost telesa itd., za notranjo in zunanjo porabo proti zobobolu, gnitju v ustih, ozeblini, opeklinami itd. Kjer ni nobene zaloge, naroči se naravnost z naslovom: Tovarna balzama lekarnarja A. Thierry v Pregradi pri Rogatem.

Cena franko za vsako poštno postajo Avstro-Ogerske je z zabojem vred:

12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone, 60 " 30 " 13 kron.

V Bosno in Hercegovino 30 nov. več. Ponarejalce in posnemalce, kakor tudi prodajalce takih falsifikatov bodem na podlagi zakona za varstvo znamk strogo preganjal sodnim putem.

Lekarna angelja varuha

A. Thierry-ja v Pregradi.

Manj nego dve škatlici se ne razpošiljati; razpošilja se jedino le proti poprejšnjemu nakazu ali proti povzetju zneska. Cena s poštnino, voznim listom in zavojem itd. za 2 lončka 3 krone 40 vin.

Svarim pred nakupovanjem neučinkovitih ponareanj in prosim natančno na to paziti, da je na vsakem lončku vzgana zgornja varstvena znamka in firma "Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada". Vsak lonček mora biti zavrt v navodilo za uporabo, katero ima to varstveno znamko. — Ponarejalce in posnemalce mojega jedino pristnega centifolijskega mazila bodem na podlagi zakona za varstvo znamk strogo preganjal; isto tako prodajalce falsifikatov. Kjer ni nobene zaloge, naroči se naravnost z naslovom: Lekarna angelja varuha in tovarna balzama A. Thierry v Pregradi pri Rogatem.

Razpošilja se brezizjemno le proti poprejšnjemu nakazu ali proti povzetju zneska.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1897. leta.

Odhod iz Ljubljane jut. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči obojni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc, Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneva, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Praga v Novo mesto in v Kofevje. Ob 6. uri 15 m. jutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — Prihod v Ljubljano. j. k. Praga iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. jutraj obojni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneva, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lenc Gasteina, Ljubna, Celovca, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne obojni vlak s Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer obojni vlak s Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Praga iz Nevege mesta in iz Kofevja. Ob 8. uri 19 m. jutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. jutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. jutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (17-48)

Zgubila se je zlata damska ura

od kavarne Mayer do Poljanskega nasipa št. 26.

Kder jo je našel, je proščen, prinesiti jo v prtiličje omenjene hiše, kjer dobi primerno visoko nagrado. (326-1)

Trgovski pomočnik

v prodajanji mešanega blaga popolnoma izveštan ter slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi popolnoma vešč, se takoj vsprejme pri

Antoniu Trevnu, na Jesenicah, Gorenjsko. (323-1)

Išče se učenec

za prodajalnice z mešanim blagom, ali pa tudi spretna

prodajalka.

Natančneje po dogovoru pri Antoniu Trevnu na Jesenicah, Gorenjsko. (323-1)

Oddaja prodajalnice.

Vsled nastalih rodbinskih rasmer se odda trgovina manufakturnega blaga, namja in deželnih pridelkov. Prodajalnica stoji tik deželne ceste, v večjem kraju na Dolenskem, kjer je tudi župnišče. Oddajena je tri četrt ure od železnične postaje. Ker je trgovina v tem kraju jedina te vrste, je brez konkurence. Pojasnila v tej zadevi daje J. Klun, trgovec v Ribnici. (237-5)

Ugodna kupna prilika!

Čedno posestvo

(287-3)

v katerem se je dozdaj izvrševala restavracija, prodaja opojnih pijač in tabačna trafika, 10 minut od Celja, v bližini 2 jako velikih tovarn, se z 2 oraloma njiv in travnikov pri gospodarskem poslopi zaradi boleznih proda prav po cenl. Posestvo nosi prav dobre obresti in je posebno pripravno za restavracije, trgovce z mešanim blagom ali za peke. Ceni se na 21.000 gld., kupna cena 18.000 gld., od katerih ostane 12.500 gld. lahko uknjiženih. Pojasnila daje posestnik H. Altlebler, Gaberje 14, pri Celji.

ANTON DREHER

lastnik pivovarn: Klein- und Gross-Schwechat, Steinbruch, Budimpešta, Michelob in Trst

si usoja častitim konsumentom uljudno naznaniti, da je odprl

v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 6

zalogo piva.

Zaloga je v lastni upravi in se oddajajo najfinjša piva v sodih in v steklenicah.

Z velespoštovanjem

(196-14)

Antona Dreher-ja zaloga piva v Ljubljani.

Dreher-jeva pivovarna obstaja že od leta 1832, tedaj 266 let. Zaloga c. kr. vojno mornarico in avstrijski Lloyd. Pivo se razpošilja v ves orijent, Indijo in Ameriko. Nad 4 milijone steklenic vsako leto.

Električna razsvetljava.

P. n. občinstvu si usojam naznanjati, da otvorim v soboto

26. svečana 1898

ново gostilno

„Miramar“

v hiši gospe Milic

na Starem trgu št. 19.

Točila se bodo najboljše istrjanska bela in črna vina, izvrstni cvičer in vedno sveže Steinfeldske marčne pivo bratov Reininghaus.

Vsak petek sveže morske ribe.

Dobre znane kuhinje, kakor tudi točna postrežba bode vsem zahtevam p. n. gostov najboljše ustregla.

Za mnogobrojni obisk se priporočam

z odličnim spoštovanjem

Tosti.

(313-2)